

Sayın Yargıç,

Bu tuhaf macera, bizim bir televizyon programında darbecilere “sübliminal mesaj” verdiğimiz iddiasıyla gözaltına alınmamızla başladı.

Nedir sübliminal mesaj?

Görülmeyen, duyulmayan, bilinçle algılanmayan, dolayısıyla somut bir kanıtla ortaya konulamayacak bir iddiadır.

Bütün dünyayı güldüren iddiayla başlayan süreç, bizim 15 Temmuz 2016’daki darbeye bizzat iştirak ettiğimizi söyleyen ve bizi ağırlaştırılmış müebbede mahkûm eden bir kararla sonuçlandı.

Peki, biz silahlı bir askerî darbeye nasıl iştirak etmişiz?

Mahkeme kararının belirttiğine göre “manevî cebir” uygulayarak iştirak etmişiz.

Manevî nedir?

Maddî olmayan, somut olmayan, elle tutulmayan, gözle görülmeyendir.

Dolayısıyla somut bir kanıtla kanıtlanamayacak bir iddiadır.

Peki, yargıçlara göre benim “manevî cebir” uyguladığının kanıtı nedir?

Karar gerekçesinde yazdığına göre “Balyoz darbe planının gerçekliğine hâlâ inanmakta” olmamdır.

İnanç nedir?

Maddî olmayan, somut olmayan, somut bir kanıtı dayanmayandır.

Şimdi ağırlaştırılmış müebbetle biten süreçteki iddiaları yan yana bir dizelim:

Sübliminal mesaj, manevî cebir, inanç...

Bu iddiaların bir tanesi bile somut değildir.

Bir tanesinin bile somut kanıtı dayandırılması mümkün değildir.

Bir tanesi bile elle tutulur, gözle görülür bir eylem değildir.

Sayın Yargıç,

Bizim ceza yasamızda “manevî cebir” diye bir suç yoktur.

Bizi mahkûm eden mahkeme olmayan bir suç uydurmuştur.

Herhangi bir şeye “inanmak” ise Engizisyon mahkemeleri ortadan kalktığından beri Türkiye de dahil hiçbir yerde “suç” olarak kabul edilmemektedir.

Ceza yasamızda böyle bir suç yoktur.

Ayrıca eğer “Balyoz darbe planının varlığına inanmak” suç olsaydı, Balyoz darbe planının varlığına inanan ve bu nedenle Balyoz sanıklarının cezalandırılmasını isteyen Yargıtay başsavcısının da ağırlaştırılmış müebbede çarptırılması gerekirdi.

Sayın Yargıç,

Öyle garip bir dönemden geçiyoruz ki hukukun temel kurallarına yeniden geri dönmemiz gerekiyor.

Bir hukukî dava olabilmesi için üç temel olguya ihtiyaç vardır:

Birincisi, ortada bir eylem olacak.

İkincisi, bu eylem kanun maddesiyle açık biçimde “suç” olarak tarif edilecek.

Üçüncüsü, bu eylemin sanık tarafından gerçekleştirildiğini gösteren somut bir kanıt bulunacak.

Bu üç öğeden biri bile olmazsa dava dosyası oluşmaz.

Bizim davamızda üçü birden yok.

Bizim gerçekleştirdiğimiz somut bir eylem yok, dava dosyasında yazıldığı türden suçları belirleyen kanun maddesi yok, hâliyle kanıt da yok.

Biz olmayan bir davada yargılanıp, olmayan bir davada mahkûm olduk.

Zaten bu gerçek, bu davanın en sonunda gideceği merci olan Anayasa Mahkemesi tarafından da saptandı.

Anayasa Mahkemesi, Mehmet Altan ile ilgili verdiği kararda, bırakın mahkûm etmeyi tutuklamaya bile yetecek delil bulunmadığını karara bağladı.

Ama bizi yargılayan Ağır Ceza Mahkemesi örneği dünyanın hiçbir yerinde görülmeyen bir garabetle Anayasa Mahkemesi'nin kararına uymayı reddetti.

Bununla da yetinmedi, Anayasa Mahkemesi'nin “Bunun içinde somut kanıt yok” dediği dosyayla bizi ağırlaştırılmış müebbede mahkûm etti.

Kanıtsız ve kanunsuz biçimde mahkûm olduk.

Bizim davamızda, hukuku ve adaleti temsil eden yargıçlar değil, biz sanıklardık.

Çünkü suç olduğu iddia edilen eylemin ne olduğunu, bu eylemin hangi kanun maddesinde yazıldığını ve somut kanıtların gösterilmesini isteyen biz sanıklardık.

Eğer bir mahkemede hukuku ve adaleti yargıçlar değil de sanıklar temsil ediyorsa o ülkede yargı çöker, devlet de yıkılır.

Sayın Yargıç,

Şimdi yaşanan bu hukuksuzluğun yeniden değerlendirileceği bir aşamadayız.

Yargıdaki bu çöküntüyü tamir etmek sizin elinizde.

Benim talebim açık ve net.

Hukuka, yasaya ve anayasaya uygun bir biçimde suç olan eylemi tarif edin, bu eylemi suç kabul eden kanun maddesini gösterin ve bu eylemin gerçekleştiğini belirleyen somut kanıtı ortaya koyun.

Ortada somut bir eylem, somut bir yasa maddesi, somut bir kanıt yoksa bu davayı bitirin.

Vereceğiniz karar, benden ziyade yargının ve devletin geleceğini belirleyecektir.